

Een gekkenhuis in 't ziekenhuis

Blijspel in drie bedrijven

door

WILMA RENES-LEERTOUWER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN GEKKENHUIS IN 'T ZIEKENHUIS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WILMA RENES-LEERTOUWER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

RINY - hoofdzuster. Vlot. Leeftijd vrij.

JANNY - interieurverzorgster. Vrolijk. Leeftijd vrij, niet al te jong.

ILONA - interieurverzorgster. Type: geen blad voor de mond.

ERNST-PAUL - verpleger. Zeer gevoelige jongen, praat wat “verwijfd”.
Leeftijd vrij.

BEP - verpleegster. Op leeftijd. Loopt voorover gebogen en traag. Praat ook wat lijsig. Niet al te slim.

KUYPERS – patiënt. (blijkt later de directeur te zijn) Niet al te jong.
Zakelijk en zelfverzekerd in houding en praten.

VISSER - patiënte. Oude lieve dame. Zeer slechthorend.

COHEN - patiënt. Leeftijd vrij. Arm en been in het gips. Verband om zijn hoofd.

BOUWER - ‘dokter’ leeftijd vrij.

TIP:

Het eerste bedrijf kan patiënt Cohen vervangen worden door een pop.
Hij heeft dan geen tekst.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat zien we een rommelig, donker vertrek. Kale ziekenhuisbedden staan her en der, een nachtkastje een po stoel, een laag tafeltje en twee lage stoelen. Een raam links met vale en/of kapotte gordijnen. De verlichting bestaat uit een of twee TL balken. Rechts van het midden een deur. Men hoort dat de deur van het slot gedraaid wordt en hoofdzuster Riny komt op met de twee schoonmaaksters (interieurverzorgsters) Ilona en Janny.

RINY: (*licht aan*) Komt u verder dames. Deze kamer bedoelde ik. Onze "Royal Suite". Och, och, och... het is nog veel armoediger dan ik dacht. (*gordijnen open*) ...maar het uitzicht is prachtig, zullen we maar zeggen...

JANNY: Wie heeft hier voor 't laatst gelegen, zeg... Lodewijk de 14^e?

RINY: Het spijt me, maar het is niet anders. De oostvleugel is afgesloten vanwege werkzaamheden, en eerst hulp belde dat er minstens drie spoed opnames aankomen. Alle andere kamers zijn vol en ik kan moeilijk de patiënten op de gang laten staan.

JANNY: Daar ziet het er anders beter uit dan hier.

RINY: Nou vooruit, de handen uit de mouwen. Jullie hebben een klein uur om er een heuse ziekenzaal van te maken. Leef je uit! (*af*)

ILONA: Wat een ouwe bende. En dan die lucht die hier hangt... waugh! Zo muf! Moet je kijken... de schimmel zit op de muur. Eerst maar eens luchten. Ik hoop tenminste dat dat raam open kan?

JANNY: (*worstelt met het raam*) Nou, dat denk ik niet. 't Zit zo vast als een huis.

ILONA Ga eens aan de kant. (*mept met haar klomp tegen de sluiting en randen*) Ziezo... frisse lucht. Zo moet het bij mijn achterdeur ook als die twee dagen dicht heeft gezeten. Piet zegt dat dat nieuwigheid is... het hout werkt nog, zegt ie. Alsof hij weet wat werken is!

JANNY: "Het uitzicht is prachtig." zegt ze. Ja, als je van kale muren en vuilcontainers houdt dan is het hier smullen geblazen. Maar een beetje groen is niet te zien. Oh wacht... nou zie ik het. Je zit hier pal boven de keuken. Kijk daar heb je Klaas.

ILONA: Laat zien. (*met z'n tweeën hangen ze uit het raam*) Klaas! Joehoe, Klaasje... hier boven zijn we. (*tegen Janny*) Wat een lekker ding is dat toch, hè. Moet je dat lijf zien in dat strakke koksshirt. En die spierballen! Ach, dan is het thuis toch maar behelpen, hoor.

JANNY: En hij heeft zo'n lekker kontje in dat ruit broekje. (*kushandjes naar Klaas*) Dag lieverdje.

ILONA: Heb je de boel weer aan laten branden, Klaas?... Hè?... Oh

gelijk heb je. Dat doe ik thuis ook altijd... Ja oké, werk ze! Doeg poepie!

JANNY: Wat zei ie?

ILONA: Hij was weer aan de late kant en daarom heeft ie de toetjes buiten gezet om sneller af te koelen. Dat doe ik ook altijd. Dan zet ik ze gewoon buiten op de tuintafel en dan koelt het lekker snel af. Werkt prima... behalve als m'n buurman z'n duiven los heeft.

JANNY: Zullen we maar eens beginnen? We hebben maar een uurtje.

ILONA: Eerst even een peukie roken. Daar ben ik heel aan toe. (*steekt sigaret op*)

JANNY: Je doet maar, hoor. Ik ga beginnen. (*begint te schuiven met bedden en stoelen*) Kijk je wel uit, je mag binnen niet roken hè!

ILONA: Weet ik. Ik ga wel uit het raam hangen.

JANNY: Als je Klaas maar niet van zijn werk houdt. Volgens mij kijkt hij veel liever naar jouw toetje dan naar diegene die hij buiten heeft staan.

ILONA: Zou je denken?

JANNY: Nou, als ik af en toe zie hoe hij naar je kijkt, poeh! Hij kleedt je uit met z'n ogen.

ILONA: (*lacht*) Ben je jaloers?

JANNY: Ik? Kind schei uit... 't had m'n zoon kunnen zijn.

ILONA: Ja ja... als z'n vader maar gewild had zeker? Nou, hij is voor mij ook wel wat aan de jonge kant, hoor. Hoewel ik er voor mijn leeftijd nog heel jeugdig uit zie natuurlijk. En kijken kan geen kwaad. Ik heb m'n oogjes niet voor niets gekregen. Dus jij denkt dat Klaas mij wel leuk vindt? Oh heerlijk... Lachen hè.

JANNY: Kom nou maar even helpen, jonge blom, anders zijn we niet op tijd klaar.

ILONA: Ik kom al. (*gooit peuk naar beneden*) Oeps... bijna in Klaas zijn toetjes. Hoe zullen we de bedden neer zetten? Drie naast elkaar wordt wel heel erg krap, vind je niet? Hier twee en dan nog een achter de deur?

JANNY: Laten we dat maar doen, anders kan er geen stoel meer tussen. Zo, nu gauw een sopdoekje eroverheen.

ERNST-PAUL: (*op*) Hallo meisjes, hier is het schone beddengoed. Vers van de pers.

JANNY: Hé, Ernst-Paul. Kom je ons helpen?

ERNST-PAUL: Eventjes maar hoor. Het is razend druk op de afdeling. Ons arme Hoofd loopt helemaal te stressen.

ILONA: Riny? Die kan wel wat hebben hoor. Die krijg je niet zo gauw overstuur.

ERNST-PAUL: Maar het is momenteel echt een gekkenhuis. Doordat “oost” afgesloten is liggen ze hier hutje bij mutje. Mannen en vrouwen, oud en jong alles ligt door elkaar. Eerst klas of tweede klas, maakt geen verschil. Moet je de mensen horen mopperen. ’t Is gewoon verschrikkelijk. Nergens is tijd voor want denk maar niet dat we nu het personeel van “oost”erbij hebben gekregen. Die zijn uitgeleend aan de andere locatie van het Catharijne Ziekenhuis. Lekker handig! De enige die wij erbij hebben gekregen is Beppie! Die wilden ze daar niet hebben.

JANNY: Beppie? Welke Beppie?

ILONA: Je bedoelt toch niet Bep de Groot?

ERNST-PAUL: Jawel.

ILONA: Ach, die is toch al jaren met pensioen?

ERNST-PAUL: Echt niet. Ze loopt hier nog steeds, hoor. Nou ja, lopen... schuifelen zul je bedoelen. Dat mens is niet vooruit te branden.

JANNY: Bedoel jij Bep van de eerste hulp?

ILONA: Ja die! Met dat grijze bloempot kapsel en ze liep altijd dubbeltjes te zoeken. (*doet haar na door overdreven voorovergebogen te lopen*)

ERNST-PAUL: Ach lieverd, ze hangt tegenwoordig zowat met haar neus op de grond. Als ze verkouden is kun je zo haar spoor volgen. En ze was allang niet meer op Eerst Hulp hoor. Welnee joh, dat ging niet meer. Tegen de tijd dat zij iemand in het gips had, was de breuk al bijna genezen. Nee, die loopt al heel lang op “oost”

JANNY: Goh.

ERNST-PAUL: Zeg lieverds, hebben we maar een nachtkastje... voor drie bedden?

JANNY: Hier staat niets meer. Misschien ergens anders op de afdeling.

ERNST-PAUL: Op de afdeling hebben ze niets meer over. Alles is in gebruik.

ILONA: Nou, dan moeten ze maar met elkaar delen.

JANNY: En die daar dan?

ILONA: Voor die heb ik nog een krukje en anders....??? Oh wacht, daar zetten we de po stoel naast. Kleedje erover dan zie je er niets meer van. Zijn we die stoel gelijk mooi kwijt.

ERNST-PAUL: Lekker fris zeg. “Legt u hier uw appeltje maar neer, meneer. De buurvrouw is er net nog op geweest dus hij blijft lekker op temperatuur.” He bah!

RINY: (*op*) Zijn jullie klaar? De eerste patiënt komt er zo aan.

JANNY: De bedden zijn bijna klaar. Nog even het raam lappen en de vloer dweilen.

RINY: Laat dat maar zitten, hoor. Daar is geen tijd meer voor. Ernst-Paul, kom jij weer terug naar de afdeling? Feline heeft gebeld dat ze niet komt omdat ze ziek is. Ik weet zo onderhand niet meer hoe ik alles draaiende moet houden. Ik heb nu alleen Raisa en jou nog. Ja, en Bep dan. Maar dat is eerder een last dan een zegen.

ERNST-PAUL: Ik ben al weg. Dag meisjes. *(af)*

RINY: Nou voor uit meiden, aan de slag.

ILONA: Weet je dat er hier geen voorzieningen zijn? Geen bel, geen zuurstof; helemaal niets. Als de mensen nou iemand nodig hebben hoe moeten ze dat laten weten?

RINY: Oh lieve help, da's waar ook. Potverdorie! Die gasten ook met hun mooie praatjes. "Neem kamer 13 maar zolang in gebruik Riny. Die wordt de laatste tijd toch alleen maar voor opslagruimte gebruikt." De laatste tijd! Sinds de 1^e wereldoorlog zal ie bedoelen. Ik ga nu gelijk bellen want hier weet ik ook geen oplossing voor. Die verzint de directeur dan maar. Opschieten hoor. *(af)*

JANNY: Ik vind het best sneu voor Riny. Ze doet altijd zo haar best om de boel draaiende te houden maar het is eigenlijk geen doen meer. Het is gewoon een ouwe, aftandse bende hier. 't Zal mij benieuwen hoe lang het nog duurt voordat ze het hele ziekenhuis sluiten.

ILONA: Ze hebben toen gezegd dat het hier gaat sluiten als die nieuwe locatie in... *(zelf invullen)* er komt. En dat gaat volgens mij wel door. Ik snap alleen niet dat ze "oost" nog gaan renoveren als het hier toch gesloten wordt.

JANNY: Ze zijn het ook niet aan het renoveren. Ze proberen alleen het gevaar voor instorten tegen te gaan. Meer niet. De hele boel stond op instorten heb ik me laten vertellen.

ERNST-PAUL: *(op)* Weten jullie waar Riny is? De hele boel loopt in het honderd. Net belde Raisa ook nog af. Buikgriep! Oh hemeltje lief. Er hebben al drie patiënten op de bel gedrukt en de patiënt van eerst hulp zit in de lift...

JANNY: Ga jij maar naar je patiënten, ik zoek Riny wel.

ERNST-PAUL: Dank je, schat. *(af)*

JANNY: Ben zo terug, Iloon. *(af)*

ILONA: Is goed. Tjonge jonge wat een zootje. Gelukkig zijn de bedden klaar dus liggen kunnen ze in elk geval. *(de deur gaat open en al schuifelend komt Bep binnen met een patiënt op een brancard)*

BEP: Goedemorgen. Hier is de patiënt van de eerste hulp. Welk bed mag ik nemen?

ILONA: Ook goedemorgen. Èh, welk bed? Nou, kies maar. Alles is nog vrij.

BEP: *(tot patiënt)* Waar wilt u liggen, meneer? Bij het raam...?

ILONA: Ja, of bij het aqualium?

BEP: Hè, hebben ze hier een aquarium? Wat leuk. Ik ben gek op visjes. Waar staat het dan?

ILONA: Nee dat was een grapje. Dat vragen ze toch altijd bij de Chinees. "Waal wilt u zitten? Bij het laam of bij het aqualium?"

BEP: Welke Chinees? Hebben we hier dan ook een afdeling voor Chinezen? Daar ben ik nog nooit geweest. En hebben ze daar een aquarium?

ILONA: Laat maar. Leg meneer maar bij het raam.

BEP: (*in zichzelf*) Wat leuk, een aquarium. Dat hadden we op 'oost'niet. Zo meneer, hier is uw bed. Zoudt u zelf even over kunnen stappen? Meneer? Volgens mij wil hij niet. Zeker een van de 1^e klas. Die willen altijd dat alles voor ze gedaan wordt.

ILONA: Misschien wil hij liever blijven liggen op die brancard...

JANNY: (*op met Riny*) Ik heb haar gevonden, hoor. En ze wil je wat vragen. (*tot Bep*) Oh hallo, ik ben Janny.

BEP: Hallo, ik ben Bep.

ILONA: Zal ik me dan ook maar even voorstellen? Ik ben Ilona.

BEP: Ik ben Bep.

RINY: Is dit een patiënt van de eerste hulp, Bep?

BEP: Volgens mij is ie van de 1e klas want hij is te besodemieterd om wat te doen. (*tot Ilona*) En praten doen die gasten ook niet tegen je, hè! Vinden ze te min.

RINY: (*pakt de status van het bed en leest*) Deze meneer komt net van de OK af Bep, en hij heeft extra morfine gekregen tegen de pijn. Hij is helemaal van de wereld. Laten we hem maar snel over leggen. Willen jullie misschien even helpen?

JANNY: Tuurlijk, wat moeten we doen?

RINY: Bij het laken pakken en zo overschuiven. Maar voorzichtig, hè. Deze man heeft van alles gebroken. Nou daar gaan we. Een, twee... drie.

BEP: Zo die ligt. Nou meneer, als u wat nodig heeft... hier is het belletje... hé waar is het belletje gebleven?

RINY: Er is hier geen belletje, Bep. Laat hem nou maar liggen, die heeft voorlopig toch niks nodig. Ga maar gauw terug om Ernst-Paul te helpen.

BEP: Oké. (*schuifelt naar de deur, mompelt*) Hûh, geen belletje. Wel een aquarium maar geen eens een belletje. (*af*)

RINY: Luister eens Ilona. Je hebt al gehoord dat ook Raisa zich ziek gemeld heeft hè. De directeur is niet bereikbaar en de adjunct had geen tijd voor mijn problemen. Ik moest maar een oplossing zoeken, zei hij. Dit is de kans op uw promotie zuster. Laat maar zien hoe

inventief u bent. Flapdrol! Nu dacht ik zo; als jullie me nu vandaag eens uit de brand willen helpen en net doen alsof jullie verpleegsters zijn. Dan heb ik twee paar handen meer en misschien dat we het dan redden. Janny wil wel, ik hoop jij ook?

ILONA: Nou... èh...

JANNY: Ah kom op Iloona, lachen toch?! Mag je eens wat anders soppen dan de ramen. Zo'n lekkere, jonge knul bijvoorbeeld. Met van die lekkere, strakke billen! En een grote...

ILONA: Oh nee... ik ga niemand wassen! En al helemaal geen kerels! Ben me daar gek. Ik heb zelfs mijn eigen Piet nog nooit gewassen. Niet eens z'n rug, dan zal ik zeker bij een vreemde vent wel z'n... z'n... z'n... Oh nee! Daar begin ik niet aan.

RINY: Stil maar. Je hoeft niemand te wassen, goed? Dat doet Ernst-Paul wel. Die is gek op billetjes wassen.

ILONA: En ik geef ook geen spuiten.

RINY: Nee joh, natuurlijk niet. Dat doe ik zelf wel.

ILONA: En ik doe ook niks met bloed want daar kan ik absoluut niet tegen. Dan ga ik zo van m'n graadje...

RINY: Je hoeft ook niks met bloed te doen, afgesproken. Daar sturen we Bep op af. Die vindt dat heerlijk. 't Is net een vampier; hoe meer bloed hoe beter.

ILONA: Oh...

JANNY: Wat mogen we wel doen dan?

RINY: Er zijn nog genoeg andere karweitjes. Eten rondbrengen, pillen uitdelen, temperatuur opnemen...

ILONA: Ik stop ook geen thermometer in...

RINY: ...in het oor, Iloona!

ILONA: Oh...

RINY: Het kan zijn dat een van jullie even mee moet lopen als de dokter zijn ronde maakt. Maar dat is gewoon een kwestie van goed luisteren en aantekeningen maken. Die werk ik later dan wel uit. Het wijst voor zich. Nou wat zeggen jullie ervan? Afgesproken.

JANNY: 't lijkt mij wel leuk.

ILONA: Vooruit dan maar. Maar alleen om jou te helpen, niet omdat ik het leuk vind.

RINY: Je bent een schat. Kom maar mee, dan zal ik jullie een uniform geven. Maar denk erom. Tegen niemand zeggen dat jullie geen echte verpleegsters zijn, hoor. Dan krijgen we de grootst mogelijke moeilijkheden. Ik heb met Ernst-Paul afgesproken dat hij de wat minder ernstige patiënten hier naar toe verhuist, zodat de nieuwe gevallen op de afdeling kunnen. Daar is alle apparatuur die ze nodig

zouden kunnen hebben. Laten we maar snel gaan voordat iemand jullie zo ziet. *(alle drie af)*

ERNST-PAUL: *(op met patiënt in rolstoel)* Zo kijk eens aan meneer Kuypers, we zijn er al. Heeft u nog voorkeur voor een plek? U kunt nog kiezen. Gezellig in het midden, of misschien met wat meer privacy deze plek hier net naast de deur? U zegt het maar.

KUYPERS: Maar... wat is dit? Dit is geen kamer! Dit is een opslagloods. Ik ben patiënt 1^e klas, weet je nog?!

ERNST-PAUL: Dat heb ik u al eerder uitgelegd, meneer Kuypers, we hebben momenteel niets anders. Vanwege de verbouwing is alles verplaatst naar deze afdeling. We hebben geen 1^e of 2^e klas meer. We moeten roeien met de riemen die we hebben. Het is hier heus wel gezellig, hoor. Nou wat wilt u?

KUYPERS: Ik wil gewoon terug naar mijn oude kamer. Daar lag ik prima.

ERNST-PAUL: Dat is op dit moment echt niet mogelijk, meneer.

KUYPERS: Dan wil ik bij het raam liggen.

ERNST-PAUL: Die plek is helaas al bezet. Zal ik u hier dan maar leggen?

KUYPERS: Ik wil bij het raam en anders niets. Die patiënt daar slaapt toch alleen maar. Die kun je rustig ergens anders neerleggen. Op die plek wil ik. En denk erom; ik heb je al eens eerder gewaarschuwd... Ik ben absoluut niet tevreden over de klantvriendelijkheid hier, en ik zal als dit zo doorgaat mijn beklag doen bij de directie van dit ziekenhuis. En dan kon jouw functie hier wel eens flink ter discussie staan.

ERNST-PAUL: Oké, oké... rustig maar. Ik zal zien wat ik voor u kan doen. Een ogenblikje alstublieft... *(naar deur)* Bullebak! *(af)*

KUYPERS: Zo, die heb ik eens even lekker laten zweten. Hûh, wat denken ze wel. Dat ik, Edward Kuypers de 4e, mij zomaar ergens weg laat moffelen. Nee, dan hebben ze toch echt de verkeerde voor. Ik ben een verrekt lastige patiënt! Hij zal met een beter alternatief moeten komen anders... ha ha ha, stuur ik zo de directeur op ze af.

BEP: *(in zichzelf. op)* Ze weten hier ook niet wat ze willen, hoor. Meneer A naar B, meneer B naar C... mevrouw zus naar zo... "Ik zet ze wel klaar Bep, breng jij ze even weg" 'k ben geen verhuisbedrijf. Oh hier heb je er weer een! *(tot patiënt)* Goedemorgen meneer, gaat u mee dan gaan we een mooi plekje voor u zoeken.

KUYPERS: Dat is snel geregeld, zuster.

BEP: Maar ik ben ook snel. Dat moet je wel zijn in de verpleging. Snel en accuraat. Nou, dat kun je aan mij wel overlaten, hoor.

KUYPERS: En als Edward Kuypers de 4^e iets wil, dan krijgt hij het ook.

Dát kun je aan mij wel overlaten. Nou, vooruit met de geit!

BEP: Hou u vast. Daar gaan we! (*schuifelend af met rolstoel*)

JANNY: (*op met patiënte aan haar arm, al wat hard pratend*) Gaat het nog, mevrouw Visser? We zijn er bijna.

VISSER: Wat zeg je, kind?

JANNY: Of het nog gaat?!

VISSER: Je moet echt wat harder praten, kind. Ik ben zo goed als doof.

JANNY: (*wijst*) Hier is uw bed.

ERNST-PAUL: (*op*) 't Is gelukt, meneer Kuypers... Hé, waar is meneer Kuypers gebleven?

JANNY: Wie?

ERNST-PAUL: Meneer Kuypers! Ik heb hem net hier gebracht.

JANNY: Is dat hem niet?

ERNST-PAUL: Nee joh. Dat is Cohen, die komt net van de OK. Kuypers zit in een rolstoel. Ik heb hem daarnet hier neergezet en nou is ie weg.

JANNY: Had je hem wel op de rem gezet?

ERNST-PAUL: Nee, maar... ja hallo! Hij stond niet op een helling van 14% hoor.

JANNY: Misschien is hij even naar het toilet.

ERNST-PAUL: Meneer Kuypers doet helemaal niets zelf. Die laat ons overal voor op draven. Patiënt 1e klas, hè...

JANNY: Ja, daar heb ik meer over gehoord. Die schijnen nogal berucht te zijn.

ERNST-PAUL: Als hij naar het toilet had gemoeten, dan had hij wel gebeld.

JANNY: Maar er is hier toch geen bel?

ERNST-PAUL: Verhip. Nou je het zegt. Och heden, dan zal ik hem maar gauw gaan zoeken. Het is nogal een heetgebakerd mannetje en schijnbaar goed bevriend met de directeur. Hij dreigde net al dat hij zijn beklag zou doen bij de directie. Dat kunnen we er nog niet eens bij hebben.

JANNY: Nee, dat moeten we ten alle tijden voorkomen. Als die Ilona en mij hier zien, zit Riny helemaal met de gebakken peren. Ga maar gauw.

ERNST-PAUL: Okido... ik vlieg al (*af*)

VISSER: Zeg lieve kind, mag ik niet daar bij het raam liggen? Ik hoor al zo slecht dus een gesprek kan ik toch niet volgen. Dan vind ik het prettig als ik bij een raam lig dan heb ik tenminste nog wat te kijken. Op mijn oude kamer lag ik ook bij het raam.

JANNY: Maar, daar ligt al iemand.

VISSER: Ach toe...

JANNY: Oh waarom ook niet. Deze man is toch nog steeds knock-out.
(gebaart terwijl ze praat) Ik zal de bedden wel omruilen. Gaat u maar even zitten. (met het tafeltje en de twee stoeltjes is een zitje gemaakt voor op het podium. Er liggen wat tijdschriften op de tafel)

VISSER: Dat is heel lief van je, kind.

ILONA: (op) He Jansje! Gaat ie goed? (tot Visser) goedemorgen.

VISSER: Harder praten. Ik ben doof.

ILONA: Oh sorry dat wist ik niet. (hard) Dag, ik ben Ilona.

VISSER: Ik ben mevrouw Visser. Maar je mag ook wel Alie zeggen, hoor.

ILONA: (lacht) Oh... oké.

JANNY: Iloon help eens een handje. Deze twee bedden moeten verwisseld worden. Mevrouw Visser wil graag bij het raam liggen.

ILONA: Is die vent nou nog niet bij kennis geweest?

JANNY: Denk het niet. Hij ligt nog precies zo als we hem neergelegd hebben.

ILONA: 't Is net een mummie.

JANNY: Ken jij die mop van de mummie?

ILONA: (grijnst) Ja, lekker ingewikkeld hè! Nou sturen maar. (al pratend verwisselen de bedden) Ik kwam Ernst-Paul tegen op de gang. In alle staten... hij is een patiënt kwijt.

JANNY: Ja dat klopt. Meneer Kuypers. Hij had hem in zijn rolstoel hier neer gezet en toen hij terug kwam was de vogel gevlogen.

ILONA: Arme EePeetje.

JANNY: Komt u maar mevrouw Visser. (helpt haar)

ILONA: (hangt uit raam) Klaas! Joehoe... Klaas. Alles goed?

JANNY: Hé muts doe dat raam dicht. Mevrouw Visser loopt in haar ponnetje. Straks wordt ze ziek.

ILONA: Wat is ze nu dan?

JANNY: Schiet nou maar op, je weet best wat ik bedoel.

ILONA: Oké. (naar Klaas) Daag poepie.

JANNY: Ligt u lekker, mevrouw Visser? Ik kom u zo een kopje koffie brengen. Of heeft u liever een kopje thee.

VISSER: Wat breng je mee?

JANNY: Nee, thee! Wilt u een kopje thee?

VISSER: Als het kan liever koffie.

JANNY: Ik kom het zo brengen, goed.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto